

ПРОФСПІЛКОВА ПОЗИЦІЯ

Після скандальних розслідувань в НАЕК профспілка стала на захист прав працівників

сторінка 2

ВАЖЛИВО

Про зручний онлайн-інструмент ВетеранПРО для учасників бойових дій та рідних загиблих Захисників

сторінка 3

ФОТОРЕПОРТАЖ

Світлини Антона Юхименка передають панування природи в Зоні відчуження

сторінка 4

АКТУАЛЬНО

Зустріч профспілок з міністром енергетики

30 січня за ініціативи Федерації профспілок України відбулася зустріч керівників галузевих профспілок енергетичного сектору з Першим віцепрем'єр-міністром — Міністром енергетики України Денисом Шмигалем.

Метою зустрічі був пошук практичних рішень для стабілізації ситуації в енергетиці, збереження та захисту колективів. Присутні на заході голови профспілкових організацій мали змогу окреслити найбільш актуальні для галузі проблеми та висловити своє бачення щодо подолання проблем.

Валерій Матов, Голова Атомпрофспілки, акцентував увагу на таких моментах:

- Підписання Галузевої угоди. Документ, напрацьований ще три роки тому, весь цей час пролежав на столі у попереднього міністра без підпису. Нинішній керівник міністерства наголосив на тому, що угода мусить бути підписана.
- Проблематика, актуальна для атомних станцій. Очільник Міненерго повідомив, що оз-

найомлений з нею, і запевнив: стратегічно важлива галузь перебуває у фокусі уваги.

• Криза на ДП «СхідГЗК». Голова Атомпрофспілки надав роз'яснення щодо критичного стану підприємства, який погіршується через нинішнього керівника, котрий отримав недовіру від колективу. Раніше з представниками Міненерго вже було досягнуто згоди щодо кадрових змін на ДП «СхідГЗК», проте ці рішення не були реалізовані через зміни у самому міністерстві. Денис Шмигаль погодився із необхідністю підтримки урановидобувної і уранопереробної галузі, підтвердив, що оптимальною стратегією є об'єднання ДП «СхідГЗК» з ДП «НАЕК «Енергоатом», та визнав необхідність корпоратизації уранового підприємства та пошуку інвесторів для його розбудови.

Атомпрофспілка висловлює вдячність міністерству за відкритий діалог і сподівається на те, що узгоджені позиції щодо ключових питань атомної галузі невдовзі набудуть форми конкретних рішень, які допоможуть утримати енергетичний фронт.

ПРОФСПІЛКОВА ПОЗИЦІЯ

«Звинувачення окремих осіб не має ототожнюватися з усім 30-тисячним колективом «Енергоатома»

Голова первинної профспілкової організації НАЕК «Енергоатом» Сергій Снітков розповів журналісту УНІАН, як трудовий колектив компанії оцінює нещодавній корупційний скандал та які ризики це несе.

Після розслідування «Мідас» про масштабні розкрадання в енергетиці ситуація навколо НАЕК «Енергоатом» залишається напруженою. Компанія стала об'єктом пильної уваги правоохоронних органів, парламентських слідчих комісій, а уряд розглядає можливість часткової приватизації підприємства.

Сергій Снітков, заступник Голови Атомпрофспілки та голова первинної профспілкової організації НАЕК «Енергоатом», розповів, якими видаються ці процеси зсередини багатотисячного колективу та як впливають на роботу оперативного персоналу на станціях. Профспілка атомників об'єднує та представляє інтереси всього

трудового колективу «Енергоатома»: від технічних працівників до ліцензованого персоналу АЕС.

Сергій Снітков стояв біля витоків створення першого колективного договору між персоналом і компанією. Понад 30 років він займається захистом прав працівників АЕС, пройшовши шлях від активіста на Південноукраїнській станції до головного переговорника у діалозі між колективом атомників, менеджментом держкорпорації та урядом.

■ *Пане Сергію, останніми місяцями ми стали свідками шквалу новин про обшуки, підозри та слідчі дії щодо топменеджменту «Енергоатома». Для стороннього спостерігача це має вигляд системної кризи. Як останні події та розслідування сприймаються всередині колективу?*

Ситуація навколо компанії, звісно ж, обговорюється на місцях. Ми звикли останнім часом читати якісь сенсації. Що власне й відбувається.

Але є правоохоронні органи. Тому давайте одразу розставимо крапки над «і». Ми живемо у правовій державі. Робота правоохоронної системи — виявляти та доводити провину, і ми поважаємо цей процес. Якщо хтось із посадовців порушив закон, він має нести відповідальність. Атомпрофспілка ніколи не була й не буде адвокатом порушень закону.

Проте нас турбує інше. Не має бути так, щоб звинувачення розповсюджувалося на весь колектив компанії. Бо, наприклад, слюсар приходить на роботу для того, щоб експлуатувати або ремонтувати обладнання. Щоб воно надійно працювало і ремонт був зроблений вчасно. Це головне завдання всього персоналу, який працює в компанії.

Закінчення на 2-й стор.

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Шлях до допомоги ветеранам через підготовку колективів

Над тим, щоб загальну ідею підтримки демобілізованих військових наповнити конкретикою, працюють спеціалісти кожної зі станцій. Свій внесок у спільну справу зробила і Лілія Гортенко, співробітниця Навчально-тренувального центру ЗАЕС, упорядниці Порадника щодо адаптації та організації роботи ветеранів у філії «ВП ЗАЕС» та аналогічного документа, призначеного для профспілковців.

■ *Ліліє, розкажіть, будь ласка, як давно ви почали працювати на ЗАЕС?*

Мій трудовий шлях на станції розпочався у 2000 році, я прийшла сюди відразу після інституту — спочатку техніком, потім інженером з органі-

зації навчання, інженером з науково-технічної інформації, інженером по роботі з персоналом. Ці посади передбачали як великі обсяги роботи з документацією, так і багато комунікації з людьми.

Закінчення на 3-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

ПРОФСПІЛКОВА ПОЗИЦІЯ

Маємо захистити
права працівників

Після скандальних розслідувань щодо дій деяких представників керівництва НАЕК «Енергоатом» окремі народні депутати почали формувати списки працівників для звільнення. ППО НАЕК «Енергоатом» бачить у цьому порушення законодавства і розцінює такі дії як спробу дискредитації всього багатотисячного колективу атомників та спробу зовнішнього втручання в операційну діяльність компанії. У зв'язку з цим профспілкова організація звернулася до відповідних органів.

Звернення до Верховної Ради України наголошує на повазі до права депутатів на здійснення парламентського контролю. Однак це не повинно перетворюватися на політичний тиск. Профспілкову організацію турбують такі факти:

- втручання в кадрову політику господарюючого суб'єкта;
- порушення принципу презумпції невинуватості;
- загроза енергетичній безпеці, яка виникає через політизацію виробничих процесів.

Окріме занепокоєння викликають заяви посадовців щодо можливої приватизації частки НАЕК «Енергоатом» без належного суспільного і професійного обговорення.

ППО НАЕК «Енергоатом» наполягає на необхідності:

- Звернути увагу на дотримання народними обранцями норм депутатської етики та Конституції України.
- Сприяти тому, щоб парламентський контроль не перетворювався на інструмент позапроцесуального тиску на трудовий колектив.
- Забезпечити, щоб будь-які законодавчі ініціативи щодо реформування чи зміни форми власності атомної генерації проходили широке обговорення із залученням представників трудового колективу та профспілок.

З метою невідкладного обговорення ситуації, що склалася, та напрацювання спільних механізмів захисту інтересів Компанії та її працівників, ППО НАЕК «Енергоатом» просить провести якнайшвидшу зустріч Президії профспілкового комітету з членами Наглядової ради

Звернення до Наглядової ради НАЕК «Енергоатом» акцентує увагу на тому, що укладання окремими політиками «списків працівників», які підлягають негайному звільненню, є порушенням принципів корпоративного управління. Цей перелік постійно розширюється, до нього вносять фахівців технічних, інженерних і адміністративних напрямів з бездоганною діловою репутацією. Звільнення на підставі політичної доцільності суперечить Кодексу законів про працю України. Наявність прізвища особи у списках, укладених третіми особами, не є правовою підставою для розірвання трудового договору. Необґрунтовані звільнення несуть загрозу ядерній безпеці.

Незабаром має відбутися призначення нового складу Правління Компанії. Поточний тиск розглядається як спроба вплинути на цей процес, послабити управлінську вертикаль і нав'язати кадрові рішення в обхід прозорих процедур.

Профспілкова організація категорично проти ототожнення окремих фігурантів розслідування з усім колективом та не допустить порушення прав працівників і руйнування кадрового потенціалу на догоду політичним амбіціям. ППО НАЕК «Енергоатом» просить:

- вжити вичерпних заходів для захисту незалежності АТ «НАЕК «Енергоатом» від політичного втручання;
- забезпечити дотримання трудового законодавства та принципу презумпції невинуватості стосовно працівників Компанії;
- публічно підтвердити позицію Наглядової ради щодо неприпустимості колективної відповідальності та безпідставних звільнень.

«Звинувачення окремих осіб не має ототожнюватися з усім 30-тисячним колективом «Енергоатома»

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Однак ми чуємо публічні звинувачення, наприклад: «в «Енергоатомі» крадуть», «атомники корумповані». Я хочу наголосити: відбувається небезпечна підміна понять. Звинувачення окремих осіб не має ототожнюватися з усім 30-тисячним колективом «Енергоатома». Це люди, які не мають жодного відношення до закупівель чи фінансових потоків. Це обхідники обладнання, оператори Блочних щитів керування, інженери реакторних та турбінних цехів, ремонтний персонал. Це висококласні фахівці, еліта інженерної думки, які щодня, часто під сиренами, забезпечують роботу блоків на максимальній потужності.

■ **Тобто ви вважаєте, що репутаційні удари по верхівці компанії зачіпають рядових працівників?**

Безумовно. «Енергоатом» — це потужна компанія, яка руками своїх працівників робить дуже важливий внесок у розвиток держави, її стабільності. Під час війни атомна енергетика витягує, по суті, енергетику та економіку країни. Але коли в медіа лунають узагальнені нападки на «Енергоатом», це демотивує професіоналів. Уявіть собі стан людини, яка відпрацювала важку зміну, забезпечуючи ядерну безпеку, а вдома з новин чує, що вона працює в «злочинній організації». Це несправедливо і це небезпечно. Маємо пам'ятати дорогу ціну помилок персоналу, адже долаємо наслідки Чорнобильської трагедії досі.

Невинуваті узагальнення кидають тінь на сумлінну роботу працівників «Енергоатома». Ми закликаємо медіа та політиків чітко розділяти: є конкретні прізвища фігурантів розслідувань, а є багатотисячний колектив, який тримає на своїх плечах світло в оселях українців.

■ **Про політиків. Останнім часом окремі народні депутати, за наявною інформацією, формують списки працівників для звільнення, передаючи їх до Наглядової ради та інших органів. Як ви прокоментуєте таку практику з точки зору трудового права та корпоративного управління?**

На нашу думку, така ситуація є абсолютно неприпустимою і, відверто кажучи, загрозливою.

У нас проведена корпоративна реформа. Є Наглядова рада, є правління, є чіткі процедури оцінки ефективності персоналу. Коли ж окремі народні депутати складають власні «списки неугодних» і спускають їх як директиву для кадрових чисток — це ручне керування найгіршого зразка. Це створює небезпечний прецедент. Якщо сьогодні депутати через такий механізм

можуть впливати на звільнення головного інженера чи директора, то завтра це може торкнутися будь-кого. Це відкриває шлях до тіньового впливу на роботу стратегічного підприємства.

■ **Але ж депутати можуть апелювати до функцій парламентського контролю...**

Нехай депутати перевіряють ефективність використання коштів або виконання законодавства. А втручання в кадрову політику оператора АЕС — це зовсім інше.

Люди на станціях починають думати не про регламенти, а про те, чи не потрапили вони в чийсь «чорний список». Така атмосфера страху і невизначеності неприйнятна для ядерної галузі.

Працівники атомної галузі — це не просто люди з вулиці. Атомна енергетика — це сфера жорстких регламентів і ліцензій. Фахівця, якого готували 10-15 років, не можна просто звільнити, бо його прізвище не сподобалося політику, і поставити на його місце «свою» людину. Це пряма загроза безпеці.

Що таке, наприклад, виконати роботи зі зварювання. Це ж недесь у підвалі зробити, цей шов на обладнанні атомного блока, там, де надзвичайно високі тиски, де є певний рівень радіації. І це треба робити дуже професійно, адже відповідальність зашкалює.

Атомник приходиться після вищого навчального закладу і починає з робочої посади. Навіть якщо випускник, наприклад, отримав спеціальність реакторника чи турбініста, він має отримати той неоціненний досвід, розпочавши з низів. Він приходиться на станцію і минають роки професійного ґартування перед тим, як він стане провідним інженером. Атомна галузь — надзвичайно специфічна, тому люди тут є її основою.

■ **Тобто ви вбачаєте ризики у можливих кадрових ротаціях?**

Ризиком є турбулентність у управлінні. В «Енергоатомі» відбулася корпоратизація, яка визначає, як обираються Наглядова рада і правління. Профспілкова організація не має права на це впливати, це прерогатива держави, як акціонера товариства.

Найголовніше, на нашу думку, щоб не прийшли менеджери, які абсолютно не розуміються на атомній енергетиці. Тут мають працювати люди, які безпосередньо володіють інформацією, що таке атомні блоки, що таке атомна енергетика, як експлуатуються ядерні реактори. Тому що керівник компанії відповідає за безпеку експлуатації підприємства, він обов'язково повинен мати відповідну ліцензію.

Добре, коли компанію очолює фахівець, який має широку експертизу і досвід керівних посад на

Безпека атомної енергетики базується на людях. Не на обладнанні, а на людях, які його обслуговують

чолі атомних станцій. І це логічно, адже пріоритет — безпека експлуатації вітчизняних АЕС.

■ **Міністр економіки Олексій Соболев під час Всесвітнього економічного форуму в Давосі заявив, що уряд готовий виставити на продаж 25% акцій «Енергоатома». Чи ведеться з профспілкою діалог з цього приводу?**

На жаль, ми дізнаємося про це з новин. І це проблема. Заяви щодо приватизації частки «Енергоатома», що лунають від посадовців, є вкрай небезпечними з точки зору морально-психологічного стану в колективі.

Ми свідомі того, що держава є єдиним власником і має право планувати економічну стратегію. Але, колеги, ми говоримо про ядерну галузь країни, де триває війна. Такі фундаментальні рішення мають прийматися прозоро («Prozorro» має бути не лише в тендерах, а й у намірах влади) і обов'язково обговорюватися з представниками трудових колективів.

■ **Чого саме побоюються працівники? Приходь іноземного інвестора?**

Люди бояться невизначеності. Під час корпоратизації компанії ми мали складний діалог, але досягли домовленостей, закріпили соціальні гарантії. Підписали колективний договір, який регулює взаємовідносини між роботодавцем і працівниками. Завдяки цьому колектив отримав фундамент стабільності та впевненість у завтрашньому дні.

А зараз такі заяви викидаються в інфопростір без роз'яснень. Працівник думає: «Якщо продадуть 25%, що буде зі мною? Чи не викинуть мене на вулицю? Чи залишиться гідна зарплата? Чи збережеться чинний колективний договір?».

В умовах, коли ворог атакує енергосистему, додавати працівникам ще й тривогу за власне майбутнє через можливий продаж активів — це безвідповідально. Це точно не сприяє нормальній, зосередженій роботі.

■ **Яка ваша пропозиція уряду в цьому питанні?**

Ми відкриті до обговорення. Це наша офіційна позиція: якщо уряд має такі плани, якщо це вимога часу чи партнерів — будь ласка, запрошуйте нас. Ми готові в будь-який момент прийти, сісти за стіл переговорів, вивчити аргументи, донести позицію людей і знайти компроміс. Але це має бути діалог, а не «сюрприз» у ранкових новинах.

До прикладу, наша профспілка бере активну участь у діалозі з владою щодо нового Трудового кодексу. Наразі там є дуже багато напрацювань зі сторони держави, які розв'язують руки роботодавцю і роблять незахищеними працівників стосовно їх звільнень, додаткових пільг тощо. Атомпрофспілка входить до нещодавно створеного комітету і працює над текстом майбутнього законопроекту, аби нова ітерація враховувала і потреби працівників.

■ **Якщо діалог не вдається, які інструменти має профспілка для захисту інтересів колективу?**

Профспілка завжди стояла горою за своїх працівників. Це було і наприкінці 90-х, коли персоналу не платили заробітну платню. Ми організовували наметові містечка у містях-супутниках АЕС, їздили під Кабінет міністрів у Київ у білому спецодязі та касках, відстоюючи свої права.

Захищали колектив і за кілька років до повномасштабного вторгнення, коли Мін'юст заблокував рахунки компанії. Ми пікетували під стінами міністерств. І ми завжди добивалися того, аби нас чули, чули колектив, на плечах якого стоїть стабільність підприємства та й держави загалом.

■ **Що профспілка робить, аби ситуація залишалася стабільною, попри війну, постійні обстріли, блекауту та слідчі дії?**

Ми працюємо з людьми. Пояснюємо, захищаємо, надаємо юридичну підтримку. Але наш ресурс не безмежний.

Ми хочемо донести простий меседж: безпека атомної енергетики базується на людях. Не на обладнанні, а на людях, які його обслуговують.

Звинувачення мають бути адресними і доведеними в суді. Кадрові рішення — професійними, а не політичними. А плани на майбутнє — зрозумілими для колективу.

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Шлях до допомоги ветеранам через підготовку колективів

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Лілія ГОРТЕНКО,
співробітниця
Навчально-тренувального
центру ЗАЕС

■ **До кола вашого спілкування входили і військові, адже, окрім роботи, ви з 2014 року багато часу приділяли волонтерській діяльності.**

Так, я починала з плетіння маскувальних сіток для ЗСУ, допомагала громадській організації «Передова» (офіційно у її складі був мій чоловік, а я іноді брала участь як волонтерка, бо мала двох школярів).

Уже тоді спілкування з військовими, волонтерами та демобілізованими показало, що цивільні представники суспільства погано розуміють реалії війни, потреби ветеранів, психологічні наслідки участі в бойових діях.

■ **Однак ви особисто усвідомлювали, що війна — це не щось абстрактне десь вдалині. Чи допомогло це підготуватися до повномасштабного вторгнення?**

Навряд. Ми відчували, що буде ескалація, але не могли собі уявити масштабу подій. Принаймні ЗАЕС здавалася оплотом безпеки. Тому й наполягли, щоб донька, яка навчалася в Харкові, негайно повернулася до Енергодара. Та й навіть тоді, коли в місто увійшли росіяни і містяни виходили на мітинги, ми все ще плекали надію на те, що нам вдасться вистояти.

■ **Коли стало зрозумілим, що голіруч танки не здолати, як вдалося вибратися з окупованого міста?**

9 березня ми з дітьми і матусею вирушили власним автомобілем через коридор, організований нашим мером для евакуації. Тоді це ще було можливим. Рішення ухвалювалося швидко, адже пріоритетом була безпека дітей. Машина була великою, тож постало питання, що брати з собою. І ми вирішили: мінімум речей! Замість домашнього скарбу потрібно вивозити людей. Домовилися, що кожен бере з собою не більше, ніж рюкзак, і забрали із собою сусідів.

■ **Як вдалося облаштуватися в новому житті, маючи за спиною лише рюкзачок? Досвід показав: головне, що в ньому був пакет основних документів, бо в разі потреби відновити їх дуже складно. Тож документи усім раджу мати під рукою!**

А щодо того, як вдалося влаштуватися... Колишній мій чоловік, який працював на ЗАЕС, якщо я не буду працювати там, усе полетить шкереберть. Але насправді всюди, куди нас привела доля — у Польщі, в Тернополі, в Запоріжжі — мені вдалося доволі швидко знайти роботу. В Польщі я працювала асистентом вчителя, який допомагає українським дітям адаптуватися в новому середовищі. Мені пропонували залишатися там на постійній основі, але я повернулася в Україну, щоб бути поруч із чоловіком. Тут працювала і в приватних, і в державних компаніях.

До мене прийшло розуміння: атомники виживуть усюди! Ми дуже відповідальні, дуже дисципліновані. Я стверджую це зі стовідсотковою впевненістю! Коли я була співробітницею відділу кадрів «Запоріжжяобленерго», сприяла працевлаштуванню колег із ЗАЕС. І ні за кого, від слюсаря до майстра, ніколи не було соромно: всі доводили свою високу кваліфікацію та організованість.

■ **Нині ви знову працюєте у Навчально-тренувальному центрі. Що спонукало вас взятися до упорядкування Порадника із допомоги з адаптації ветеранів?**

Я на власні очі побачила, наскільки потрібно є покорова інструкція.

Поштовхом став тренінг, проведений за підтримки МАГАТЕ у жовтні 2024 року. Участь брали представники всіх філій — психологи, інструктори, фахівці з персоналу. Теми були

дуже практичними: колесо життєвого балансу, командна взаємодія, картування адаптації ветерана, ознаки ПТСР, ненасильницьке спілкування, розробка індивідуальних програм адаптації на робочому місці тощо. Тренери — Віктор Одиниця, Юрій Акименко, Дар'я Мельник — провели потужну роботу. Під час тренінгу ми обмінювалися досвідом між філіями, це було дуже корисним.

Аби структурувати почуте, я почала робити нотатки. Але тренінг був орієнтованим головним чином на психологів. До мене ж, як до інженера з персоналу, приходять з іншими питаннями. Демобілізований ветеран очікує не технік для заспокоєння, а відповідей на те, які документи йому потрібні для працевлаштування, до кого йому звертатися, як йому шукати житло, чи може він бути застрахований тощо. Мені потрібно було систематизувати всю наявну інформацію, розкласти по полицях, що можуть зробити керівники, фахівці по роботі з персоналом, профспілковці.

Потужна підтримка була з боку Атомпрофспілки, яка організувала та провела розширений курс навчання. Саме тоді були розроблені порадики з адаптації ветеранів на робочих місцях з акцентом на критичну інфраструктуру, таку, як атомні станції. Керівник НТЦ підтримував ідею розробки цих порадики, а інструктори та

методисти допомагали й консультували під час роботи над ними. Крім того, схожі теми навчання для керівників (адаптація колишніх учасників бойових дій, ментальне здоров'я, ненасильницька комунікація) передбачено в «Програмі конкретних дій, спрямованих на становлення і розвитку культури безпеки в АТ «НАЕК «Енергоатом» на 2025–2026 роки». Це показує, що Компанія активно підтримує цю тематику на корпоратив-

ному рівні, не залишається осторонь і системно впроваджує заходи для створення безпечного та підтримуючого середовища, включаючи заходи для ветеранів.

■ **У чому полягає специфіка упорядкування вами порадики?**

Основні моменти, викладені у них, є співзвучними з порадами, які розробляються на рівні держави, волонтерських організацій, наших атомних станцій. Я б охарактеризувала порадики, над якими працювала, як одне із можливих інформаційних джерел для саморозвитку.

Порадики щодо адаптації та організації роботи ветеранів і ветеранок у профорганізаціях Атомпрофспілки має більш універсальний характер. А особливості порад для ЗАЕС обумовлена ситуацією, в якій опинилися її працівники.

Персонал розпорошений. Ми не можемо зібрати людей, не можемо забезпечити реабілітацію тощо. Але, попри обмежені можливості, ми не можемо лишатися осторонь.

Здебільшого, чим ми можемо допомагати — це консультувати, спілкуватися з ветеранами та їхніми сім'ями. І обов'язково — готувати колектив до їхнього повернення. Бо хоч ми й називаємо наші програми «адаптацією ветеранів», насправді, до повернення колишніх бійців до цивільного життя мусить адаптуватися їхнє оточення.

■ **Що особисто вам допомагає триматися і при цьому допомагати іншим?**

Моя родина, мої друзі. Усе моє оточення — дуже активні люди, орієнтовані на підтримку фронту, ветеранам, постраждалим від війни.

Мені завжди щастило з колективами, і зараз я пишаюся своїми колегами.

Наприклад, Олена Зибіна — просто нереальна інструкторка! Вона постійно навчається,

Розуміння
того, що навколо
працюють люди,
які з тобою на
одній хвилі —
дуже цінне

витрачаючи власні кошти, ми з нею багато спілкуємося на теми щодо підтримки ветеранів, консультуємося.

Керівник нашої робочої групи Ігор Мировицький підтримує усі ідеї і запалює до подальшої роботи.

Дуже надихає, коли ініціативи зустрічають підтримку, що дорого вартує. Мене дуже розчулило те, як Христина Левченко відреагувала на мою пропозицію провести навчання — з мого боку була лише сумбурна ідея, а вона і її колеги все чітко організували.

Для таких, як я, захоплених якоюсь ідеєю, дуже важливою є зовнішня підтримка. Мене дуже радує те, що в ГО «Вартові світла» було створено відокремлений підрозділ «Козацький», очолюваний Наталією Орленко, який займатиметься допомогою військовим із ЗАЕС.

Розуміння того, що навколо тебе працюють люди, які з тобою на одній хвилі — дуже цінне.

■ **У розмовах з більшістю енергодарців дуже виразно звучать ноти ностальгії. Багатьох тримає віра в деокупацію ЗАЕС. Як ви знаходите баланс між спогадами, надіями на майбутнє і реальністю, яка поки що не надто оптимістична?**

Я прихильниця того, щоб жити тут і зараз. Проживаючи в Запоріжжі, за 20 км від лінії фронту, я усе ж продовжую вірити в краще. Але для того, щоб у вірі були підстави, треба щось робити. І це «щось» повинні робити не лише окремі волонтери і військові. Якщо ми будемо сидіти, склавши лапки, не допоможе ніяка віра. На перемогу повинні працювати всі.

Любов НАТОЧІЙ

ВАЖЛИВО

ВетеранPRO: повна інформація про документи й статуси для ветеранів, ветеранок та їхніх рідних

ВетеранPRO — сучасний онлайн-інструмент з покровими маршрутами для учасників бойових дій, людей з інвалідністю внаслідок війни та рідних загиблих захисників і захисниць.

І це лише частина можливостей. На платформі також зібрано повний перелік державних послуг, сервісів і програм, доступних ветеранам, ветеранкам та членам їхніх родин по всій Україні.

Усі вони зручно структуровані за категоріями:

- здоров'я та відновлення;
- соціальний захист;
- освіта і робота;
- податкові й адміністративні послуги;
- спорт і змагання;
- гранти на розвиток і започаткування бізнесу.

ОДНА З КЛЮЧОВИХ КАТЕГОРІЙ — ДОКУМЕНТИ ТА СТАТУСИ

У розділі, присвяченому оформленню документів, користувачі можуть знайти чіткі алгоритми дій щодо:

- отримання статусу та видачі посвідчення;
- процедури відмови від статусу УБД;
- оновлення персональних даних;
- відновлення втрачених документів;
- отримання безоплатної правничої допомоги.

ВІДПОВІДІ НА НАЙПОШИРЕНІШІ ЗАПИТАННЯ

Ще одна перевага ВетеранPRO — швидка допомога в отриманні відповідей на питання, з якими ветерани, ветеранки та їхні родини зіштовхуються найчастіше:

- як отримати витяг із Єдиного державного реєстру ветеранів війни (ЄДРВВ);

- що робити у разі втрати посвідчення;
- що робити, якщо дані відсутні в ЄДРВВ;
- чому не відображається е-посвідчення ветерана у застосунку «Дія»;
- чи можна продовжувати військову службу після отримання статусу особи з інвалідністю;
- як оформити одноразову грошову допомогу.

ВетеранPRO — це про зрозумілі маршрути, актуальну інформацію й підтримку, яка поруч завжди.

Детальніше про всі
можливості платформи

ПРОФСПІЛКОВА ПІДТРИМКА

Наші спілчани допомагають Захисникам

Колектив ПАЕС продовжує виявляти активну підтримку українських воїнів, які захищають нашу країну від агресії.

Нещодавно атомники здійснили важливий внесок у забезпечення військового підрозділу, де служить один із їхніх колег. У рамках благодійної акції «Допомога захисникам України» вони передали партію необхідного обладнання: генератори, зарядні станції, супутниковий модем, антени з кабелями, а також 10-дюймові та 13-дюймові FPV-дрони.

Важливо зазначити, що всі ці надходження стали можливими завдяки коштам, які працівники атомної станції регулярно переказують на потреби фронту.

Окрім технічного обладнання, до пакунків також увійшли солодощі для бійців, як вияв турботи і тепла у важкі дні на фронті. Працівники ПАЕС вважають своїм обов'язком підтримувати тих, хто бореться за свободу та незалежність України.

МОЛОДІЖНА РОБОТА

Профспілкова молодь звітує

Відбулася звітна конференція організації молоді ППО ХАЕС, під час якої підбили підсумки роботи за 2025 рік та представили план заходів на 2026-й. Із доповіддю виступив голова організації молоді Євгеній Михалець.

НАБЛИЖАЄМОСЬ ДО 1000

Організація молоді об'єднує 922 працівників електростанції віком до 35 років, що становить 17% від загальної чисельності персоналу. У 2025 році молодь активно працювала у виробничому, навчальному, профспілковому, волонтерському, спортивному та інформаційному напрямках, брала участь у галузевих конкурсах і професійних змаганнях.

РОБОТА В ДІІ

Важливою складовою діяльності залишаються спортивно-благодійні заходи. Упродовж 2022–2025 років під час них зібрано 2,7 млн грн на підтримку ЗСУ. За ці кошти, зокрема, придбано та передано автомобілі для захисників України.

Окрему увагу молодь ХАЕС приділяє шефській діяльності та підтримці дітей з особливими потребами.

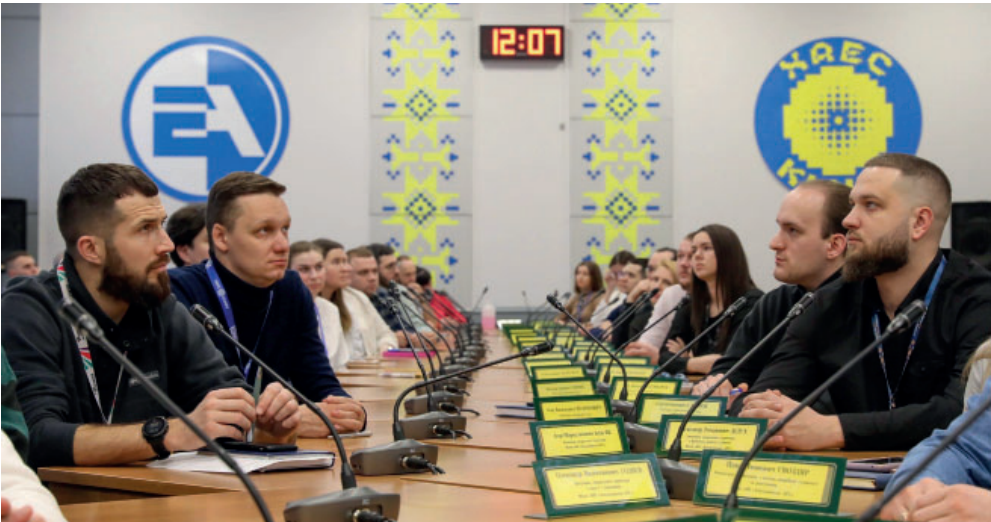

ЦІННІСТЬ І МАЙБУТНЄ

Генеральний директор філії «ВП «Хмельницька АЕС» Андрій Козюра подякував профспілковій молоді за активну позицію та небайдужість:

«Молодь ХАЕС задає високий темп розвитку колективу і робить максимум для підтримки наших захисників. Це справді цінно для підприємства і країни».

У 2026 році організація молоді планує низку благодійних спортивних, інтелектуальних і сімейних заходів на підтримку ЗСУ, які вже стали доброю традицією на ХАЕС.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Засніжена тиша Зони відчуження

Зима в Зоні відчуження приходить без поспіху — так, ніби знає: тут нема куди бігти. Вона огортає все довкола білосніжною ковдрою, на якій де-не-де можна вгледіти сліди диких звірів, приглушує звуки й повертає простору дивну, майже сакральну тишу. Сніг у Зоні не просто падає — він там оселяється до тепла.

ЗАВМЕРЛІ МИТІ

Колесо огляду, відомий на весь світ і впізнаваний символ нездійснених мрій жителів м. Прип'ять, стоїть серед заростей дерев і чагарників, мов годинник без стрілок. Його кабінки — жовті плями пам'яті — визирають крізь гілля, припорошене інієм. У цій непорушній засніженій тиші є щось заспокійливе: зима ніби примирює метал і де-

Ні на мить воно не зупиняється й на головному підприємстві Зони відчуження — Чорнобильській АЕС, де цілодобово підтримують безпеку всіх наявних на території об'єктів працівники станції, а також на інших підприємствах Зони відчуження. Попри люті морози й ожеледицю, повітряні тривоги й польоти ворожих дронів — усі на своїх місцях, адже робота не чекає.

Сьогодні
Зона відчуження —
це не про страх.
Це про
відповідальність
людини та водночас
про велич природи

рево, бетон і мох, минуле й теперішнє. Тут усе зупинилось, але не померло.

Вікна покинутих будинків, що визирають із-за дерев, дивляться в небо, а між поверхами ростуть гілки — природа терпляче забирає своє. Зима допомагає їй у цьому поверненні: вирівнює контури, стирає різкість, старанно вкриває все білим покривалом.

ЖИТТЯ ТРИВАЄ

У Зоні відчуження зима звучить інакше. Тут чути, як тріщить мороз у корі, як осипається сніг з гілки. Кроки відлунюють довше, ніж зазвичай, а подих стає помітним — ти відчуваєш себе гостем, який має говорити пошепки.

І водночас у цій білій тиші є життя. Тут мешкають лосі, олені, коні Пржевальського, рисі та безліч інших звірів і птахів. Сліди тварин перетинають алеї, ліс дихає, річка під кригою ніби спить, але й там, у її темних водах на глибині, насправді вирує життя.

ЧАС І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Зима в Зоні відчуження нагадує: природа не знає остаточних вироків. Колись, майже чотири десятиліття тому, цей край пережив найстрашнішу катастрофу в історії людства, але сьогодні Зона відчуження — це не про страх. Це про час і відповідальність людини та водночас про красу і велич природи.

Світлана КОЛИНЬКО
Фото Антона ЮХИМЕНКА

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 1000